

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/130/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315010758
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2315010758.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdenej Q. K., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdenej proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 8.6.2016, č. k. 2Nt/21/2015-54, na neverejnom zasadnutí dňa 29.9.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdenej Q. K., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 8.6.2016, č.k. 2Nt/21/2015-54 súd rozhodol tak, že podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdenej Q. K. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Galanta, sp. zn. 29T/118/2014 zamietol.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že odsúdená Q. K. podala na Okresný súd Galanta návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 29T/118/2014 z dôvodu, že vyšli najavo nové skutočnosti, súdu skôr neznáme a to že jej advokát v zákonnej lehote odpor proti trestnému rozkazu nepodal, hoci ona sa počas prípravného konania nepriznávala ku spáchaniu skutku, v čase skutku na mieste činu nemohla byť. Spoluobžalovaný H. proti trestnému rozkazu odpor podal a po vykonaní dokazovania bol rozsudkom spod obžaloby oslobodený.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom a po vypočutí odsúdenej dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku. Skutočnosť, že T. H. bol spod obžaloby oslobodený, samo o sebe neodôvodňuje povolenie obnovy konania vo vzťahu k odsúdenej K., pri rozhodovaní vo vzťahu k spoluobžalovanému H. sa konštatovalo že nebolo preukázané prepojenie obžalovaného H. s (vtedy) už odsúdenou K. a teda nebolo preukázané, že by sa (H.) dopustil žalovaného skutku. Súd ďalej konštatoval, že odsúdená proti trestnému rozkazu odpor nepodala a jej obrana, že podanie odporu opomenul jej obhajca, neobstojí, pretože obhajcu si zvolila odsúdená sama a aj ona sama mohla, v prípade ak nesúhlasila s odsúdením, odpor podať. Podľa názoru súdu nie sú obhajobou predkladané dôkazy novými skutočnosťami alebo dôkazmi, ktoré by boli súdu predtým neznáme a ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Proti tomuto uzneseniu podala ihneď po vyhlásení uznesenia odsúdená sťažnosť. Písomne ju odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu tak, že odsúdená od začiatku popierala vinu, poukazovala na nedostatky a jednostrannosť vyšetrovania skutku, predložila lekárske potvrdenie, z ktorého je zrejmé, že v čase spáchania skutku sa nachádzala v Žiline. Obžalovaný H. podal proti trestnému rozkazu odpor, hlavné pojednávanie sa nariadilo len vo veci obvineného H. a tam sa preukázalo, že obvinený H. sa

skutku nedopustil. Závery oslobodzujúceho rozsudku sa v plnej miere vzťahujú aj na spolupáchateľku, odsúdenú K., keďže nebolo preukázané žiadne prepojenie medzi týmito spoluobvinenými, čím má byť po skutkovej stránke zrejmé a preukázané, že ani táto sa skutku nedopustila. Trestný rozkaz bol vydaný nezákonne, keďže v súdnom konaní neskôr vyšli najavo skutočnosti a dôkazy, pre ktoré bol spoluobžalovaný H. spod obžaloby oslobodený. Dôkazy sa nemohli vykonať aj vo vzťahu k Q. K., keďže táto nepodala odpor, ale tie dôkazy môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie aj vo vzťahu k nej. Prokurátor sa práva na podanie sťažnosti vzdal.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Preskúmaním obsahu prvostupňového rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté sťažnosťou odsúdeného sťažnostný súd zistil, že toto bolo urobené v súlade so zistenými skutočnosťami, na ktoré potom súd I. stupňa správne aplikoval príslušné ustanovenia Trestného poriadku. Okresný súd správne postupoval pokiaľ sa riadil vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami a obnovu konania v uvedenej trestnej veci nepovolil práve pre absenciu zákonných podmienok.

Aj podľa názoru krajského súdu, skutočnosti a námietky uvádzané v rozsahu písomného podania odsúdenej nemožno považovať za nové, súdu skôr neznáme a zároveň za také, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, nakoľko vyššie uvedené dôkazy musia byť spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, prípadne treste.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať predovšetkým na to, že jedinou skutočnosťou, ktorú odsúdená preukazuje ako novú, súdu skôr neznámu, je tá, že spoluobžalovaný H. bol v konaní pred súdom spod obžaloby oslobodený. Obžalovaný mal podľa odsúdenej na hlavnom pojednávaní uviesť že nevlastnil Mercedes, svedkyňa D. predtým neuvádzala, že nosí okuliare, svedkyňa E. mala povedať, že žena mala jazvu alebo niečo na tvári a ona jazvu nemá. Sama odsúdená tiež opakovane potvrdzuje, že nepodala voči trestnému rozkazu, ktorým bola uznaná vinnou, odpor, a to z dôvodu, že tak neurobil jej obhajca, pričom ide o jej neznámy dôvod. Zopakovala, akými argumentami sa bránila v prípravnom konaní - návšteva lekára v čase spáchania skutku, priebeh rekognície.

K argumentu obhajcu odsúdenej, že závery oslobodzujúceho rozsudku voči T. H. sa plne vzťahujú aj na odsúdenú Q. K., treba uviesť že tento je zavádzajúci a nesprávny. V konaní pod sp. zn. 29T/118/2014 sa vykonalo hlavné pojednávanie a na ňom sa realizovali dôkazy výlučne voči obžalovanému H. T., nakoľko trestný rozkaz sa voči obžalovanej K. stal právoplatným. Q. K. bola vypočutá v pozícii svedkyne, bývalej spoluobžalovanej. Nevypovedala inak ako v prípravnom konaní. Svedkyňa D. dokonca označila Q. K., v pojednávacej miestnosti sediacu svedkyňu, za osobu, ktorej odovzdala peniaze. Ďalej svedkyňa D. vypovedala k osobe obžalovaného H., rovnako ako svedkovia C., V. A., J. E., M., D.. Ak aj títo svedkovia boli dopytovaní na ženu, ktorej mali byť odovzdané peniaze, tak sa k nej nevedeli bližšie vyjadriť.

Súd v pôvodnom konaní vyhodnocoval dôkazy realizované na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k obžalovanému T. H. a nie k už (vtedy odsúdenej) Q. K.. Súd vyhodnotil, že nie je preukázané, že skutok spáchal obžalovaný, pretože zostáva spochybnené, že obžalovaného opoznala svedkyňa a tiež je spochybnené, že by ma obžalovaný reálnu možnosť presunúť sa na miesto činu.

Zo záveru odvolacieho súdu v pôvodnom konaní, že nebolo preukázané prepojenie obžalovaného s odsúdenou, v žiadnom prípade nemožno usúdiť, že tým je preukázané, že sa Q. K. skutku nedopustila.

Toto konštatovanie je možné vyložiť aj tak, že nebolo preukázané prepojenie T. H. k osobe už za uvedený trestný čin odsúdenej, preto bol tento (H.) spod obžaloby oslobodený. Nič to neznamená ku skutočnosti odsúdenia Q. K..

Opakovane treba zdôrazniť, že obhajoba neuviedla, ktoré z dôkazov na hlavnom pojednávaní sú tými novými skutočnosťami, ktoré boli súdu neznáme vo vzťahu k osobe Q. K.. Je nesprávny záver obhajoby, že všetky skutočnosti a dôkazy z ktorých vychádzal súd vo veci obžalovaného H., sa v rovnakej miere vzťahujú aj na odsúdenú, nemožno tvrdiť, že z pôvodného konania Okresného súdu Galanta jednoznačne vyplynulo, že T. H. a Q. K. sa žalovaného skutku nedopustili. Takýto záver nevyplýva ani z priebehu konania pred súdom, ani z rozsudku vydaného v pôvodnej veci. Taký záver možno vzťahovať len na osobu T. H., ktorý bol na tom podklade aj spod obžaloby oslobodený. Za novú, skôr neznámu skutočnosť nemožno ani v žiadnom prípade považovať fakt, že obhajca odsúdenej opomenul podať odpor voči trestnému rozkazu. A nemôže ňou byť ani presvedčenie obhajcu odsúdenej o nezákonnosti vydaného trestného rozkazu z dôvodu iného rozhodnutia o vine voči jednému obžalovanému po následnom dokazovaní vykonanom na hlavnom pojednávaní po podaní odporu práve zo strany tohto jedného obžalovaného.

Z vyššie citovaných ustanovení tiež vyplýva, že podmienkou pre povolenie obnovy konania sú nové skutočnosti, ktoré vyšli najavo, avšak tieto musia mať v zmysle vyššie citovaných ustanovení aj náležitosť, že by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Žiadne takéto skutočnosti súdu predložené neboli, a preto okresný súd postupoval správne, keď návrh odsúdenej na povolenie obnovy konania v zmysle § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol.

Nakoľko ani krajský súd v postupe okresného súdu nezistil žiadne pochybenia ani porušenia zákona a nezistil ani žiadne iné dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdenej Q. K., ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.